Kui tahhame kellestki teada sada, kas temma kässt teeb argipäwal truwiste tööd ja kas ta südda tahhab pühhapäwal öiget hingamist ommale nõuda, siis pangem tähhele, kuida laupäwa peawad ja weelgi laupäwa õhtut. Se olli Kembari perres ikka pühhapäwa hakkatus ja walmistaminne. Kustaw kandis hoolt, et wälja tööd siis aegsaste said löppetatud; Madlena püdis koddu seddasamma. Ta panni mehhele ja lastele puhta särgi ja muud rided aegsaste walmis, pühkis ja mõnne näddala takka pessi ka toa põrrandad puhtaks, küris tüdrukutega köik sõna- ja muud maja-riistad walgeks, koris karduhwlid leme tarwis ja ennamiste ketis kohhe leme pühhapäwaks walmis, — kui olli seggadest karjale tehha, siis walmistas sedda kahheks päwaks ja mis muidu weel tarwis olli, toimetas aegsaste; seks ta lõusis ka laupäwal weel warreminne ülles, kui muidu. Ta tahtis agga selle Jummala käsku järrel tehha: kuus päwa pead sa tööd teggema ja köik omma teggemist ärrateggema! — Pärrast lõunat ta wiis essite omma lapsed sauna ja pessi neid puhtaks, siis läks isse omma tüdrukutega, nende järrel tulli Kustaw sullastega. Olli se tehtud, siis õhtu olli käes. Mees ja naene istusid siis kambri mahha ja teggid teine teisele arru, selle nädala majapiddamisse pärrast, arwasid kokku, mis

ollid wäljaannud ehk sissewõtnud, pannid ärra, kui mõnni koppikas olli üllejänud. Nõnda heitsid selle näddala ilmalikud mõtted ja murred ennesest ärra; siis Madlena walmistas õhtu sõmist ja kutsus perret kokku; nad wõtsid omma toitu tännuga, siis piddasid õhtu palwet. Kustaw luges ja köik laulsid rõõmsa südda mega. Pühhapääw olli nõnda jubba südda metes hakkanud, üks murre agga olli sealt leida: murre hinge eest ja palwe, et Jummal hingamisse päwa õnnistaks! Et nad siis ka pühhapäwa 3-ma käsku järrel piddasid, Jummala sõnna heal melel kirrikus ja koddu tähhele pannes, sedda wõite isse arwata.

Kord olli Tursa Katta Madlenaga juttus ja kui mittu asja ollid räkinud, küsis Katta: „ütle ommeti, kust se tulleb, et sa omma mehhega ni rahhuliste ellad ja teie tö ni hästi eddasi lähhäb?“ Madlena wastas: „Sedda wõin pea õõlda: Meie püame Jummala käsku mõda ellada: te tööd ja pallu Jummalat! Se juhhatab meid rõmuga tööd teggema, üllekohtu eest hoidma, kõige pattu wastu walwama, mitte pitka peale jätma, mis täma sünnib tehha, — se õppetab meid tundma, et mailm löppeb ärra ja ellu mailmas ka, agga et se jääb iggaweste, kes teeb Jummala tahtmist! Suremat tarkust meil ei olle, egga parremat nõun!“ — Katta pahhandas ja ütles irwitades: